

Kritikus Tömeget?

...leckék és gondolatok
a Friscó-öböli tapasztalatokról¹

fordította: Bardóczi Sándor

BEVEZETŐ

„Mi ez tulajdonképpen?” – kérdezik az álmélkodó és kába gyalogosok a Market street-en, amikor zajos és felajzott bringások százai húznak el mellettük sikoltozva, csengőjüket rázva. Széles spektrumon mozognak erre válaszok: „Ez az autók kitiltásáról szól”, „Csak egy jó buli az utcán”, „Ez egy szociális megnyilvánulás az élhetőbb városért”, „Ez tüntetés a kerékpárosok jogaiért az utakon”, „Ez a szolidaritásról szól”. A **Kritikus Tömeg** sokféle dolgot jelent sokféle embernek, és bár e sokféle koncepció a múlt politikai tüntetéseit idézi, a Kritikus Tömeg többnyire ünnep, és nem tüntetés.

A **Kritikus Tömeg** (KáTé) 1992 szeptemberében indult útjára San Franciscóban annak a törekvésnek egy útkereséseként, hogy miképp lehet egy inhomogén néptömeget összehozni egy vidám köztér-visszafoglalás keretében. A kezdeti gondolat egy olyan emberben fogant meg, aki szét tudta teríteni a kezdeményezést más kerékpárosok és ingázók körében. San Francisco kerékpáros futárai az első időkben szájról szájra terjesztették el a hírt, míg az agglomerációban élők az értesítették, akik a központi üzleti negyedből kiindulva szét tudták teríteni a szórólapokat. Először a nem túl fülbemászó - Commute Clot² – néven futott a kb. 60 bringást megmozgató esemény, de ez a szám megkétszereződött a következő hónapokban. A **KáTé** nem csak San Franciscóban növekedett, hanem több más városban is elterjedt. A független bringások által a **KáTé** egy karakteres, decentralizált, széles néprétegek által látogatott megmozdulássá nőtte ki magát.

A **Kritikus Tömeg** végtére is egy csoport bringást jelent, akik együtt kerekeznek el egyik pontról a másikra. Általánosságban ez tekinthető lenne úgy, mint „szervezett véletlennek” is. De a hihetetlen dolog az egészben az, hogy ennek az egyszerű feladatnak a megkísérlése sok nagyon fontos és érdekes kérdést vetett fel. Miért olyan kevés az a szabad tér a városainkban, ahol az emberek szabadon relaxálhatnak, érintkezhetnek a folytonos adok-veszek (fogyasztás) kényszere nélkül? Miért kell az embereknek az autójuk köré szervezni az életüket? Milyen alternatív jövőképek lehetségesek? Ennek a röpiratnak az írásakor még nincsenek kidolgozott válaszaink ezekre a kérdésekre. Ezek hiányában arra használjuk fel a jártasságunkat a san franciscói **Kritikus Tömeg** események szervezésében, hogy elősegítsük a **KáTé** megjelenését és elterjedését más városokban is, és hogy megosszuk azokat a gondolatokat, taktikákat, megoldásokat, amikkel mi dolgozunk.

Reméljük, hogy egy rövid, olcsó és könnyen reprodukálható röpirattal az érdeklődő szimpatizánsainak nagy kezdeti lökést és hasznos információkat tudunk abban adni, hogy megszervezzék a saját tekerésüket. Fontos kihangsúlyozni azonban, hogy nincs két olyan **KáTé**, ami azonos, és amíg a **Kritikus Tömeg** nyúlhat ugyanazzal a szemléletmóddal ugyanahhoz a problémához, a különféle kontextusokban ez különféle dinamikát, nyomásgyakorlást jelenthet. A röpirat éppen ezért nem szándékozik egy „hivatalos koncepció” vagy egy pontos útmutató látszatát keltetni. Sokkal inkább egy

¹ Forrás: <http://www.reachoutpub.com/cm/>

² Szleng: Ingázók által okozott dugó

maroknyi **KáTé** rajongó agymenése a Friscói-Öbölből, ami elkerülhetetlenül reflektál a tapasztalatainkra, és az előítéletekre, hitekre.

ELŐTERVEZÉS

Relatívan könnyű megszervezni egy **KáTét**. Akár ingázók, akár bringafutárok, akár hobbi kerékpárosok formájában, de minden városban van bringás társadalom, ami szükségképpen eléggé marginalizált és mellőzött a közlekedési rendszer egészét tekintve. Mégis az a legfontosabb, hogy ezek a csoportok csak a jéghegy csúcsát képezik. A rossz levegőtartalom, a környezeti degradáció, az életfeltételek általános romlása, a motorizációból való kiábrándultság érzékenyen érinti a legtöbb embert. Ez egy potenciális tömegbázist jelent, így szétszórta, izolált csoportokon belül is változást lehet elérni, és a **KáTé** egyfajta tömegbázisa lehet az alulról szerveződő erőknél.

XEROKRÁCIA

San Franciscóban az eseményszervezés a siker kulcsát jelenti. Az szervezés-politika, annak hivatalos vezetőivel, igényeivel stb. idegenkedik a túl decentralizált rendszerektől. Senki nincs, aki egy ilyen dolog szervezésére vállalkozna. Ám a gondolatok terjednek, az irányvonalak megoszthatók, és konszenzus kezd kialakulni abban, hogy a mindenütt (munkahelyen, másolószalonban) jelenlévő fénymásolók segítségével terjeszthetők az ígék, hisz bárki képes másolatokat készíteni az ötleteiről, és szétosztogatni őket más embereknek. Röplapok, szórólapok, matricák köröztethetők örült gyorsan egy **KáTé** előtt, közben és után, ami szükségtelessé teszi a rendezvény szervezőket, és gondoskodik arról, hogy a stratégiák, taktikák lényegét minél több ember megértse. A **Xerokrácia** elősegíti a hierarchia lebontását, szabadságot ad, hiszen a **KáTé** küldetésének sikere nem néhányak felelősségén, hanem inkább az egyes résztvevők hozzáállásán múlik. A **KáTé** nem szigorúan azért szerveződik, hogy lobbizzon még több kerékpárúrtért (habár ez a cél jelen van), vagy hogy tüntessen érte és egyéb szociális követelések megvalósításáért (habár sok szentimentalistának lehet ez az indíttatása). Sokkal inkább azért van, hogy minden egyes ember szabadon elmondhassa a saját okait a csatlakozásáról, és szabadon megoszthassa a gondolatait másokkal. Néhányan az emberi erővel hajtott közlekedési eszközöket akarják promotálni, mint látható és bejáratott alternatívát, mások azt szeretnék, ha a motorizált társadalom és a várostervezők jobban respektálnák őket, megint mások azért csatlakoznak, mert egyszerűen szeretnek bringázni, vagy érezni szeretnék a közösséghez tartozás élményét egy **KáTé** rendezvényen. Ez az „organikus rendszer” nem vezet káoszhoz, inkább csak egy vidám, felszabadult ünnepi atmoszférához. Nagy kellemetlenségek kerülhetők el azáltal, ha kerüljük a más megmozdulások által megtalált csapdahelyzeteket. Ilyenek például a morális támadások az autósok ellen, vagy egyéb kontraproduktív tendenciák. Addig a pillanatig, amíg a kerékpározást úgy mutatjuk be, hogy az egy örömteli, pozitív alternatívája az eléggé sivár és romboló autókultúrának, a **Kritikus Tömegnek** felmérhetetlenek lesznek a hasznai.

KIMONDANI A SZÓT

Kimondani a szót az első lépés. A szórólapozás egy gyors és olcsó módja nagyszámú ember elérésének. Néhány haverral és egy fénymásoló segítségével a gondolataiddal „átíthatod” néhány nap alatt a **KáTé** résztvevőinek gondolatait. Azonban a nyilvános felületek a legtöbb városban teli vannak ragasztgatva megannyi hirdetéssel, ezért nem árt, ha alternatív stratégiáid is vannak.

- o Vékony szalaghirdetések ragasztgatása a biciklikre városszerte.
- o Kis matricák ajándékozása / ragasztása bármilyen biciklis cuccra.
- o Bicikli boltokat, és bicikli barát helyeket kérhetsz meg arra, hogy fölragaszd a plakátaidat a kirakatba.

- o Szájhagyomány, helyi rádiók, dídzsék, klubok megkeresése, stb.

HOL ÉS MIKOR LEGYEN AZ INDULÁS?

Az előkészületi lépésekhez tartozik, hogy korrekten meghatározd az időt, a helyet és az útvonalat. A **KáTé** kiindulópontjával a városközpont nyilvánvalóan jó választás, mert ott elég sok bringás összeverődhet. Azok a jól ismert közterületek könnyebben elérhetők a legtöbb bringás számára, ahol nagyszámú ember képes összegyűlni az indulás előtt. (San Franciscóban a **KáTé** egy az üzleti negyeddel határos plázából indul, amit pusztán néhány lépés választ el a fő forgalmi folyosótól.) Az időválasztás is elég kézenfekvő: ha a találkozót kora estére akarod rakni, akkor beszélj meg 5:30-at, azért, hogy a biciklivel ingázók is az utcán tudjanak lenni, amiben megvan az az előny is, hogy a **KáTé** része lesz az esti csúcsforgalomnak. A pénteken tartott **KáTé** a hétvégét nyújtja meg, hozzájárulhat egy örömteli bringázás élményéhez. És melyik péntek lehetne jobb péntek erre, mint a hónap utolsó pénteke? Ha a **Kritikus Tömeg** folytatja terjeszkedését, és eljön egy következő hónap utolsó pénteke, a **Kritikus Tömeg** így újra készen áll egy kis vágózásra! Fontos, hogy a találkozó ideje és helye állandó maradjon, így könnyebben azonosítható marad a helyszín az újak számára, és később még több ember tud csatlakozni, és végül rendszeressé válik az esemény.

ÚTVONALTERVEZÉS

A biztonságos, érdekes útvonalak megtalálása elengedhetetlen ahhoz, hogy megőrizhessd a **KáTét** újszerűségét és örömet. Többféle dolgot is figyelembe kell venni az útvonal tervezésénél:

BIZTONSÁG

- o A bringások nagyon eltérő képességekkel és gyakorlattal rendelkezhetnek, ezért nem túl jó ötlet sok emelkedőt, és nagyon nagy távokat betervezni.
- o A választott utcák legyenek elég szélesek ahhoz, hogy nagyszámú bringást be tudjanak fogadni. (Az egyirányú utak jó választások lehetnek.)
- o Törekedj az egyszerűsége. A komplikált útvonalak sok fordulóval viccesnek tűnhetnek a térképen, de működésképtelenné tehetik a **KáTét**. Fontos, hogy a résztvevők képesek legyenek elolvasni és könnyen memorizálni az útvonalat, tudják, merre járnak és mikor mi a teendőjük.

KEDVTELÉS

- o Az útvonal variálása hónapról hónapra minden megmozdulást kalandosabbá tesz, és szélesebb embertömeget mozgat meg.
- o A **KáTé** hangulata függ attól a környéktől, amelyen a tömeg végighalad. Ha áttekerünk a belvárosra, ahol a kiáltások visszhangot vernek a magas házakról, és az autósok és szimpatizánsok száma magas, vagyis létre jöhetnek interakciók, sokkal feszítvebbé varázsolható egy tekerés, mintha egy ipari vagy egy kertvárosi zónában cangáznánk. Bár a csendes suhanásnak is megvan a maga hangulata, ráadásul a kettő variálható is. Töletek függ, mit szeretnétek.
- o Legyen egy végpont, ami lehet egy park vagy egy szórakozóhely, olyan, ahol lehetőség van a szocializálódásra a tekerés után.
- o Xerokratikus esztétika: ha kommunikálni szeretnél, könnyebben megy, ha könnyen olvasható! Bizonyosodj meg róla, hogy a röplapjaid olvashatóak, és képesek átadni azt, amit a résztvevőknek tudniuk kell a tekerésről. Például a trükkös szakaszokat, vagy a veszélyes vasúti kereszteződéseket az útvonalon jelöld meg a térképen. A számítógépen szerkesztett térképek, szövegek értelmezhetősége és olvashatósága könnyebb (nem is beszélve a

reprodukálhatóságról). Az útvonalterképet felhasználhatod arra is, hogy egy kétoldalas informáló hírlevelet szerkessz belőle hírekkel az előző tekerésről, megoldandó problémákról, jövőbeli tervekről. Ahogy az San Francisco **KáTé** túlnőtt azon a ponton, amikor egy bringás képes volt átlátni az elejét és a végét is felvonulásnak (300 fő+), egy „xerokratikus publikáció”, azaz szamizdat látott napvilágot, amit *Critical Mass Missives*-nek kereszteltek el. Ez tartalmazta az előző tekerésen történt eseményeket, híreket más **KáTé**kről a világ minden tájáról, beszélgetéseket a **KáTén** belül történt és azzal összefüggésbe hozható problémákról.

FORGALMI TAKTIKÁK

Ha a bringások egy tömeget alkotnak az úton az autósok egy bizonyos százaléka ettől nem lesz elragadtatva. Ezek az autósok – higgyétek el, ez a kisebbség – nagyon nehezen bírják belátni, hogy egy csoport bringás lehet legitim a forgalomban, és elképzelhető, hogy erőszakosan próbálják inzultálni a tömeget. Az interferencia ezekkel a frusztrált népekkel, azaz a szóváltások **ÁLLANDÓ** problémái a **KáTé**nek. Taktikákat kell kifejleszteni, megértetni és elterjeszteni ezzel kapcsolatban annyi résztvevővel, amennyivel csak lehetséges, annak érdekében, hogy ez ne váljon túl nagy akadállyá abban, hogy mindenki élvezze felvonulást, és az jó hangulatú tudjon maradni. Itt van néhány ötlet, amit kidolgoztunk:

SŰRŰSÉG: MARADJ EGYÜTT!

A **Kritikus Tömeg** a sűrűségen alapul. Működőképesnek bizonyult az a taktika, hogy a bringások egy tömeget formálnak olyan sűrűn és szélesen, amely kiszorítja az autókat az adott forgalmi sávból. Amikor a tekerés szétterül olyan vékonyra, hogy elég helye legyen egy autónak elfoglalni a rést, akkor ugyanis egy potenciális veszélyforrás generálódik. A legkönnyebb és legegyszerűbb módja a probléma megelőzésének, ha arra bátorítjuk a résztvevőket még indulás előtt, hogy legyenek nagyon óvatosak, mert ha valami történni fog körülöttük, minden rossz cselekedetük fonákul süllhet el. Ha a rés annyira nagyra nő, hogy azon beférhet egy autó, valakiknek azonnal ki kell tölteniük a rést, erre ösztökélve a körülöttük lévőket. Ha a sorban elől haladók túl gyorsan mozognak, valakinek elől tudatni kell mindenkivel, hogy lassítsanak, és a tömeget újra egyesítsék. Ugyanez igaz a hátsó vonalra, amely ha túl lassan teker, az egység megbomlik. Az útvonalterven elhelyezett diagramok mutassák a problémás szakaszokat és az újraegyesülési pontokat, amelyeket célszerű kereszteződések előtt elhelyezni.

A sűrűsödés életszerűen gondoskodik a biztonságról, és egy szilárd képet mutat kifelé: biztonságot és élvezetet jelent a tekerés résztvevőinek.

Ha a **KáTé** azután is áthalad egy kereszteződésen, hogy a lámpa már pirosra váltott, kivált csúcsgorgalom idején, nagyon fontos, hogy gondoskodjunk a tömeg bebiztosításáról a keresztező forgalom miatt, és egyetlen tömegben vonuljunk át a kereszteződésen.

A PARAFÁK³

A „PARAFÁK” a tekerés diplomatái. A nevük a funkciójukból ered. A következőképpen működnek: egy- vagy két bringás addig blokkolja az útvonalra becsatlakozó forgalmi sávokat a kereszteződésekben, amíg a **KáTé** el nem halad (mintha egy palack nyakát dugaszolnánk vissza). Fontos hogy a blokkolás előtt meg legyünk róla bizonyosodva, elég hely van hozzá, hogy az autó meg tudjon állni. Ez a taktika akkor tud sikeres lenni, ha a PARAFÁK barátságosan viszonyulnak az autósokhoz, és nem teremtenek feloldhatatlan ellentétet. Erre jó módszer lehet a transzparens alkalmazása ilyen szövegekkel, mint

³ eredetiben: Corks

pl.: „**Kösz, hogy vársz!**”, vagy „**Dudálj, ha szeretsz minket!**” A PARAFÁK feladata közé tartozik a KáTé hátsó védelmének ellátása is azoktól az autósoktól, akik előzni szeretnének. Természetesen nem szükséges hivatalosan kijelölni, ki legyen PARAFÁ, az a jó, ha a résztvevők közül nagy számban jelentkeznek erre a feladatra.

PIROS LÁMPÁS KERESZTEZŐDÉS

A **KáTé** résztvevőire ugyanazok a közlekedési szabályok vonatkoznak, mint amit az autóforgalom követ? Igen is és nem is. Legnagyobbrészt a közlekedési szabályok az autósokhoz idomulnak, ahogyan ezt mindenki megtapasztalhatja, aki eléggé rutinos már a kerékpározás terén; ez azonban nem mondható el a kerékpárosok nagy részére. Ezért a válasz a kérdésre elég világos: a **KáTé** idomíthatja, vagy adott esetben meg is tagadhatja a közlekedés írott szabályrendszerét, ha a csoport biztonsága és hatékonysága ezt megköveteli, de követheti is azokat, ha az érdekében áll, vagy szükségessé válik. A lámpás kereszteződés esete egy tökéletes példa erre az irányelvre. Amikor a **KáTé** eleje elér egy lámpás kereszteződést, a jó érzékére van bízva, mit cselekszik. Lehet, hogy a) a közlekedési szituáció olyan, hogy egyáltalán nem veszélyezteti magát, ha belép a kereszteződésbe, b) az udvariassági szabályokban és az autósok figyelmében bízva folytatja útját, c) lehetőséget lát a megállásban, és felhasználja ezt a csoport újraegyesítésére (szolid **KáTé**). De abban az esetben, ha egy **KáTé** keresztlhaladva a kereszteződésen nem tudja befejezni az áthaladást egy szabad jelzés alatt, lehetőleg ne szakítsa meg a lendületet, hanem folyamatosan vonuljon át a kereszteződésen, a PARAFÁKAT pajzsként használva a várakozó autók előtt.

TÖMEGTÖRÉS

Ha a tömeg túlságosan elvékonyodik ahhoz, hogy a kereszteződésben érvényre tudja juttatni a piros jelzés alatti áthaladást, hasznos taktika lehet, ha valaki elkiáltja magát: „**TÖMEGTÖRÉS!**” Így a **KáTé** első szakasza áthalad a lámpás kereszteződésen, és folytatja útját, míg a **KáTé** második része addig vár, míg a lámpa ismét zöldre vált. Ha minden jól megy, akkor a két csoport a következő kereszteződésben újra egyesülhet. Ez a taktika gyakorta használatos, ha a **KáTé** már nagyobbá válik, vagy nem elég összetartó.

RÖPCÉDULÁSOK⁴

Tekerés közben egy csomó ember mellett haladunk el az utcán, akik várakoznak egy buszmegállóban, ülnek az autóikban, gyalognak, és azt akarják tudni, mi történik itt? Tekerés közben nem igazán tudunk megállni egy kis bájcsvelevyre, ezért leginkább egy jól kitalált mondatba igyekszünk besűríteni a mondanivalónkat. Éppen ezért bárkinek, aki kíváncsi, nagyon sokat tud segíteni egy kis röpcédula, ami röviden tudatja az emberekkel a **KáTé** lényegét, hogy miért érezzük ezt az akciót szükségesnek, és informálja / meghívja őket a következő **KáTé**ra. Ezek a röpcédulák kis méretűek, nem túl drágák, és jól elférnek egy farzsebben. Szórjuk szét őket a tekerés előtt a gyülekező helyen, megbizonyosodva róla, hogy az, akinek adjuk érdeklődik a **KáTé** iránt, és keressük azoknak az embereknek a százeit, akik még életükben nem hallottak a **Kritikus Tömegről**. Azok, akik a tekerés alatt osztogatni tudnak a röpcédulákból, a **KáTé** diplomatái. Gyakran a szemtől szembe helyzetek miatt ezek a bringások és görkorisok segítenek oldani azt az első feszültséget, amit az autóvezetők tanúsítanak a kényszerű várakozás miatt. Egy ilyen bringás képes megálljt parancsolni a frusztrált ingázók tömegének, miközben beszél a tekerés lényegéről és szórólapot osztogat. A szórólapozás azt kommunikálja felénk, hogy a **KáTé** gondol az emberekre, időt szán rájuk, hogy elmélyítse tudásukat a tekerés értelméről. Ahogy a PARAFÁK, úgy a RÖPCÉDULÁSOK is megeremthetik az önkontroll légkörét a tekerők, az autósok és

⁴ eredetiben: Flyers

a gyalogosok között. A PARAFÁZÁS és a RÖPCÉDULÁZÁS általában egy ad-hoc bázison alapszik, spontán, de igen szükséges dolog a **KáTé** ideje alatt, mert ezekkel lehet leghatékonyabban betömni a tátongó biztonsági és kommunikációs réseket.

ISMERD A SZABÁLYOKAT!

A fenti koncepció annak a váza, hogy mi szükséges egy olyan **KáTé**hoz, ami élvezetes és gondtalan szórakozást tud nyújtani. Azonban más szempontok is felmerülhetnek abban a pillanatban, ahogy bringások százai özönlik el az utcákat. A közlekedési szabályok nagyon különbözni tudnak mind államonként, mind pedig városonként. Tanulmányozzátok ezért a helyi KRESZ szabályokat, mielőtt egy KáTé-be belefogtok. Az „**ismerd a jogaid!**” szlogen pl. Kaliforniában a bringások körében így hangzik: „**élvezd**” minden jogod és „**érezd**” minden kötelességed az autós társadalommal szemben. Ahhoz, hogy közelebb jársz az igazsághoz, tudnod kell, mi van a szabálykönyvekben, hogy helyesbíteni tudd azokat, akik rosszul idéznek belőle. A szabálykönyvek a helyi közlekedésselügyeletknél elérhetőek.

A TESZTOSZTERON BRIGÁD

Miféle megközelítéssel viszonyuljunk azokhoz az emberekhez, akik az autó mellett döntöttek, vagy autójukba ragadtak a **KáTé** idején? Éppen olyan fontos megtalálni a stratégiáinkat az ellenségesen fellépő autósokkal szemben, mint azokkal szemben, akik kerékpárosként az autósokat provokálhatják a **KáTé** ideje alatt. A bringások egy részének a **KáTé** egy jó lehetőséget jelent arra, hogy jól beolvasson az autósoknak, és tudassa, hogy most az egyszer „MI” vagyunk az erősebbek. A társadalmunkban a motorizált forgalommal szemben egyre nagyobb a kiábrándultság, egyre masszívabb és átfogóbb szociális problémává nő a túlzott autóhasználat, de ezen nem vagyunk képesek változtatni rosszindulatú, hatékonytalan taktikákkal egy olyan leizált kisebbség képviselőjeként, mint a biciklis társadalom. Ám egy olyan megmozdulás, ami a közösségi terek visszahódítását, és az emberibb társadalom építését célozza meg, nyitott befogadókra talál a népszerűség szociálisan és politikailag széles spektrumában, és hozzájárulhat a mélyebb és alapjaiban más változások előkészítéséhez a társadalom jobbításának útján.

AZ ÉLMEZŐNY⁵

Az egyik legfontosabb dolog annak elérése, hogy a Tömeg olyasvalakiket kövessen, akiknek tiszta képük van arról, hogy merrefelé mehetnek, és merre nem. Az „élmezőny” típusú bringások kissé frusztráltak a saját önromboló bohóckodásaiktól nem elégszenek meg azzal, hogy a tekerés közepén maradjanak, általában a csoport elejére törnek, keresztül suhannak a piros lámpákon, mikor az nem lehetséges, és megpróbálnak minél nagyobb forgalmat blokkolni. Esetleg úgy dönthetnek, hogy letérítik a tekerést az előre megbeszélt útvonalról. Mi történhet ilyen esetben? A **KáTé** eleje túl gyorsan mozog, a tekerés résztvevői szétzilálódnak, az autók beékelődhetnek a **KáTé** közepébe, senkinek se lesz fogalma arról, hogy mi történik, veszélyes szituációk állhatnak elő nagyon hamar, és a **Kritikus Tömeg Kritikus Káosz**⁶ változik. Számítva erre az eshetőségre, legjobb, ha két-három olyan jó barát áll a csapat élére, akik tisztában vannak az útvonallal, és ami sokkal fontosabb, képesek a csapatot összetartani. Ha mindannyian képesek vagytok összetartani, befolyásolni tudjátok a tekerést az irányban, hogy tartsa meg lassabb sebességét, képesek vagytok annak megmondására, hogy mi és hol lehetséges, és mindenkit egyben tudtok tartani. Ha ezt cselekszitek, fel kell készülnötök bizonyos számú „süketelésre” azoktól az emberektől, akik azt tapasztalják, hogy olyasvalakik vagytok, akik át tudják vinni a gondolataikat a Tömegre. De beszélni arról, hogy mi van a fejetekben, és aktív kezdeményezőnek lenni nem egyenlő a tekintélyelvűséggel: ez a demokrácia magva és velejárója.

⁵ eredetiben: vanguards

⁶ eredetiben: Critical Mess

A CSIGÁK⁷

A „CSIGÁK” a bringásoknak azt az ellenségesen viselkedő csoportját képezik, akik mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a tömeg után kullogva szándékosan lassítsák a haladást. Ezek a csellengők az okozói lehetnek a Tömeg elvékonyodásának, és szándékkal dühítik azokat az autósokat, akik arra várnak, hogy a **KáTé** áthaladjon egy adott kereszteződésen, vagy akik a **KáTé** mögött türelmetlenkednek. Megint csak azt kell mondanunk, hogy ezekkel szemben ki kell alakítani egy konzekvensen követhető véleményt. Ezek az emberek ugyanis nincsenek tisztában azzal, hogy erre a típusú akcióra nem a **KáTé** a legjobb hely. A CSIGÁK olyan öntörvényűen ellenséges magatartást mutatnak az autósokkal szemben, amelyek képesek lerombolni azokat a pozitív asszociációkat, amelyeket már az autósok fejében elültettünk a bringázással kapcsolatban, és amit egy előzőleg az autósokhoz kedélyes tömeg a magatartásával elért.

ZSARUK

A tömegmegmozdulások felügyelete alapján a végrehajtó hatalom elég rossz fényben tűnhet fel, ami élénken mutatja, hogy a végrehajtó hatalom nem mindig reprezentálja, vagy támasztja alá az emberek véleményét. Természetesen a rendőrséget minden népszerű demonstráció aggodalommal tölti el, és ez általában kétféle hozzáálláshoz vezet: vagy támad minden olyan demonstrációt, aminek társadalmi bázisa van, vagy olyan színben tűnteti fel magát, mintha ő lenne a demonstráció fő szponzora és szorgalmas védője. A Friscói-Öbölben általában a második, paternalista hozzáállást választják, helyet biztosítva a tekerés számára, blokkolva a forgalmat nekünk, biztosítva, hogy érezhessük, „védőőrizet” alatt cselekszünk. Egy alkalommal olyan messzire mentek, hogy egy „Üdvözlünk az eseményen!” transzparenst véres kardként hordozta körbe: – ami egy kívülállóban azt a kényszerképzetet kelthette, hogy ez az egész dolog a rendőrség által szervezett és kivitelezett!

Ha a rendőrség elkezd embereket letartóztatni, vagy kellemetlenkedő vitákba bonyolódni a tekerőkkel, tulajdonképpen egy olyan konfrontációt próbál kiprovokálni, ami az elnyomó magatartást törvényesítheti. Így maga a konfrontáció minden esetben a rendőrség győzelmét jelenti. Nagyon fontos, hogy a provokációnak nem szabad felülni. Ha a rendőrség megköveteli, hogy a **KáTé** a megfelelő forgalmi sávba húzódjon vissza, akkor tegyék azt, amit kívánnak. Mikor tiszta a levegő, menjetek vissza. Néhány a tekerés kontrollálására tett kísérlet után a rendőrség feladja, és rájön hogy egy-két letartóztatással nem sokra megy, és elkezd úgy viselkedni, ahogy egy közszolgának illik. A legjobb stratégia, ha soha nem sértesz törvényt, és megpróbálsz a szájába rágni minden egyénnek a tekerésen, hogy aki ilyen tendenciát mutat, arról vegyék le a kezüket, és ne szolgáltatassanak okot arra, hogy a rendőrség megálljt parancsoljon a **KáTé**nek, vagy erőszakosan lépjen fel bárkivel is. Ez vonatkozik nemcsak a frontemberekre, hanem a tekerés minden résztvevőjére is. Az a legtöbb, amit megtehetsz, hogy kontroll alatt tartsd a **KáTé**t és megtartsd népszerű megmozdulásnak és függetlennek a végrehajtó hatalom törvényeitől, ha semmilyen dolgod nincs a rendőrséggel (habár sok feladatot adsz neki a **KáTé**vel kapcsolatban). Az autokráciát eléggé nehezen viselő brigakultúrán belül az önkényes parancsoknak engedelmessé válni néha nagyon nehéz és érzékeny dolog tud lenni. De a legjobb taktika a rendőri jelenléttel szemben, ha a **KáTé** nem kezd el küzdeni valamilyen patetikus, ám vesztes konfrontáció mentén, de nem is élteki úgy a rendőrséget, mint a megmentőket és védelmezőket. A középút, ha tudomást sem veszünk rólunk, és csak egy cél vezérel bennünket, megpróbálni létrehozni a Kritikus Tömeget.

⁷ eredetiben: Snails

Úgy érzed bűnt követek el? Gondold újra!!!

Megfulladunk a moralizálásban! A legrosszabb, hogy ez egy primitív fogyasztói moralizálás! Sok bringás és más szociális radikális elbukik azon a vitathatatlanak tűnő állásponton, hogy az embereknek meg kell mondani, hogyan cselekedjenek helyesen. De amint elkezdjük körülírni, hogy mi lenne a „helyes dolog”, rögvest bajba kerülünk. Egy csomó ember számára úgy tűnhet, hogy a társadalmi változás azt jelenti, hogy megveszi/használja a korrekt termékeket (biciklit, jó alapanyagot, használt ruhát, vegetáriánus terméket stb.). Ez a nézőpont a *jó fogyasztásról* az embereket egy képtelen, filozófiailag retardáltan érvelő és következtető egyénekké teszi. *„A kocsik rosszak. Te kocsiban ülsz, tehát te rossz vagy!”* Az autósok nem rosszak. Nincsenek morális hibáik, nem agyatlanok, nem mohók és kapzsik, nem gazdagok, csak éppen autóban ülnek. Lehetnek ugyan diadalmas propagálói az olaj/autó kultúrának, de nézzünk a szemükbe: nem sok ember bízik, hisz, vagy van kontrolláló szerepe egy olajtársaságban, autógyártó cégben, a közlekedésirányítás állami vagy helyi hivatalaiban. Az egy igen buta feltételezés, hogy aki az autót választja, az azt a társadalom fő értékének tekinti. Jobban járunk, ha elfogadjuk az emberek többségét (ha nem a legtöbbszörét), és azt az üzenetet közvetítjük feléjük, hogy csatlakozzanak hozzánk, vagy legalább közelítsenek felénk jó szándékkal. A bringázás és más magától adódó alternatívák általában jobbak, mint egy forgalmi dugóban ülni, vagy várakozni egy túlszűfolt buszon. A legtöbb, amivel ezt az egyszerű igazságot éltethetjük, hogy sok emberben tudatosítjuk ezt – nem azért, hogy bűnösnek érezzék magukat, hanem azért, mert a kellemesebb, egészségesebb és kényelmesebb élet elérhető a bringázással. Azok az emberek, akiket meg akarunk győzni, hogy szálljanak ki az autójukból, azt szeretnék érezni, hogy az életük ezáltal jobbá lesz, nem pedig azt, hogy valaki egy abszurd és öngyilkos közlekedési rendszer bűnrészeseivé akarja őket tenni.

Csinálj VÁRATLAN DOLGOT!

LÉGY UDVARIAS!

LÉGY ELŐZÉKENY!

Élvezd a **KáTé**-t! A boldogságod sokkal inspirálóbb és nagyobb romboló erővel rendelkezik mindenféle pózoló, mérges és erőszakos dolognál, ami az ördögöt hozza ki belőled. Emlékezz: a világot csak azzal birtokolhatod, amit te magad hozzáadsz. De csak akkor érezheted magad szerencsésnek, ha hozzá is tudsz valamit adni!